

ರಂಗೋಲಿಗೆ ಹೊಸ ಮುಖ

★ ಬಿ. ಶೋಭಾ ಅರಸೆ

ರಂಗೋಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಕಲೆ. ರಂಗೋಲಿಯನ್ನು ರಂಗೋಲಿ ಹುಡಿಯಿಂದ ಬಿಡಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಆದರೆ ಇಂದು ಸೀಮೆನ್ನಾಣಿ, ಇದ್ದಿಲ್ಲ ಇತ್ತಾದಿಗಳಿಂದಲೂ ಚಿಕ್ಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ರಂಗೋಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರಂಗೋಲಿ ಹುಡಿ ಅಥವಾ ಸೇಡಿಯಿಂದ ರಂಗೋಲಿ ರಚಿಸಲು ಮಾತ್ರಾನ್ನೇಲೆ ಅವುತ್ತೆವೆ. ಮಣಿನ್ನೆಲೆವನ್ನು ಸೆಗಳೆಯಿಂದ ಸಾರಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ರಂಗೋಲಿ ಹುಡಿಯಿಂದ ಚುಕ್ಕೆಯಿಟ್ಟು ಅಥವಾ ವಿಧವಿಧವಾದ ರೇಖೆಗಳಿಂದ ರಂಗೋಲಿ ರಚಿಸಿದರೆ ಒಳಗೆ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಇಂದು ಪಟ್ಟಣ, ನಗರಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾನ್ಯೆಟ್ ನೇಲದ ಮೇಲೆ ಸೇಡಿಯಿಂದ ರಂಗೋಲಿ ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅಕ್ಕಿ ಹಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಪಾಲ್ಕಿಕ್ಕಾ ಶಿಕ್ಕರ್ ರಂಗೋಲಿಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಇವು ಪ್ರತಿನಿಷ್ಠೆ ಬದಲಾಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಮೈಸೂರಿನ ಸುಧಾ ನಾಗರಾಜ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕವ್ಯ ಗ್ರಾನ್ಯೆಟ್ ಮೇಲೆ ನಿತ್ಯವೂ ಹೊಸ ಹೊಸ ರಂಗೋಲಿಗಳನ್ನು ಹುಡಿಯಿಂದಲೇ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ರಂಗೋಲಿ ಹುಡಿಯನ್ನು ಚೀಕಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವಿಟ್ಟು ಅದನ್ನು ಚಿರಾನಿಂದ ಬೇಕಾದ ಆಕಾರಕ್ಕೆ ತೀಪುತ್ತು ಕ್ಷಾಫದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ರಂಗೋಲಿ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಮೈ ತೆಲುವಾಗಿ ಗರೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದಲೂ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ರಂಗೋಲಿಗಳಾದ ಸ್ವರ್ಣಿಕ, ಪದ್ಮ, ಶಾಲಿ, ಬಣ್ಣಗಳನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪುನಃ ಅದೇ ಹುಡಿಯನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಮತ್ತೆಯಿದ್ದ ಆಕ್ರಮಿ ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಿತ್ಯವೂ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಸಾಂಪ್ರದಾಯ ಪಾಲಿಸಿದಂತಾಗುವುದಲ್ಲವೇ? ರಂಗೋಲಿ ರಚಿಸುವ ಆಸೆ ಇರುವವರಿಗೆ, ಹೊಸ ಹೊಸ ರಂಗೋಲಿ ಕಲೆಯಿವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲವೇ?

ಇವರು ತರಕಾರಿ, ಹೊಸ್ಟೆ, ಬಣ್ಣದ ಹುಡಿ, ಧಾನ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ರಂಗೋಲಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಸ್ವರ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅದವ್ಯ ರಂಗೋಲಿ ಕಲೆ ಬರೇ ಸ್ವರ್ಣಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿರದೆ ನಿತ್ಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಂಗೋಲಿ ಅರಳಬೇಕೆಂದು ಈ ರೀತಿ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹೊಸ ಹೊಸ ರಂಗೋಲಿ ವಿಧಾನಗಳು ಬಂದರೂ ಹಳೆಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಅದರೊಡನೆ ಬೆರಿಸಿದಾಗ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಉಳಿದು ಬೇಕೆಂದುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ?